

Нақдҳо ва баррасиҳо

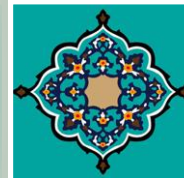
Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 25

Мавзӯи нақд:
Шиноҳти Ислом
Манобеъи Ислом
Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Муштоқи имом Маҳдӣ

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақл: Муштоқи имом Маҳдӣ

Тарихи нақл: 17/02/2016

Ин чониб вақте наҳзати Бозгашт ба Исломо ба дӯстон ва наздикони ҳеш муъаррифӣ мекунам ва вақте исми заминасозӣ барои охарин валии амри муслимин меояд бо тамасхур ва ришханд мегӯянд: Мо ин қадар гирифтор ҳасте ки вақт надорем шиками худро сер кунем!! Ва ё наҳзати Бозгашт ба Исломо як афсона медонанд ки даччолон барои фиреби мардум тарроҳӣ кардаанд то муҳолифони худро аз байн бубаранд!! Ва ҳатто касе ба ман гуфт ҳар парчае ки барафрошта шавад қабл аз зуҳури Маҳдӣ каззоб аст!! Ва бо ин иҷтиҳодҳо барои худ нусхаи дурӣ кардан аз наҳзатро ҳар чанд ки ҳақ будани онро дарёфтаанд мепечанд!! Ва суфориш мекунанд ки аз ин рудҳои охируззамон ки дар ҷараён аст дурӣ кунем ва худ болои қалла ба тамошои мо ва наҳзати Бозгашт ба Ислом менишинанд!! То ҳаста шудан ва ё нобудии моро ба ҷашм бубинанд!! Ва ба риши мо биханданд!!

Бо ин васф, ин муддаиёне ки ҳар рӯз ба намоз ва зиёрат машғуланд дар пешгоҳи Илоҳӣ чигуна ҳастанд?

Инҳо бо зуҳури имом Маҳдӣ чи ҷойгоҳе доранд?

Оё касоне ки дар роҳи наҳзати Бозгашт ба Ислом ҳамроҳи олими раббонӣ ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба суҳанҳову гуфторҳо ва тамасхуру азияти дигарон дучор мешаванд, чи аҷре дар пешгоҳи Худованд ва халифаи Ё доранд?

Бо ташаккур

Посух ба нақли шумораи: 5

Тарихи посух ба нақл: 23/02/2016

Бародари мӯъмин!

Лутфан ба нуқоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

1. Наҳзати <<Бозгашт ба Ислом>>, наҳзати мустазъафони охируззамон барои бозгашт ба китоби Худованд ва суннати Паёмбари Ё ва бозгашт ба

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

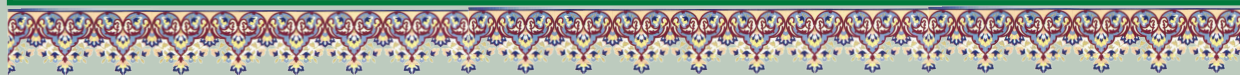
арзишҳо ва ормонҳои ҳамаи сиддиқон ва шаҳидон ва солеҳон дар тӯли торих аст ва чунин наҳзате як <<Афсона>> нест, балки як <<Ҳақиқат>> аст; Ҳақиқатӣ рӯшан ки монанди нуре дар торикитарин даврони торихи башар намоён шуда то ўро ки чунон кўдаке гумшуда дар останаи нобудӣ аст, ба <<Хона>> бозгардонад. <<Бозгашт ба Ислом>> танҳо як ном нест, балки як ҳаракат аст; Чароки аз чизе ки ҳаст ва набояд бошад ба сӯй чизе ки нест ва бояд бошад; Ҳаракат аз занн ба сӯй яқин; Ҳаракат ба сӯй решаҳо ва асолатҳо; Ҳаракат ба сӯй фитрат; ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (Рум/ 30). <<Бозгашт ба Ислом>> лаббайк гуфтан ба даъвати Худованд аст ки дар ҷаҳон танин андохтааст: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (Нур/ 31); <<Ва ҳамагӣ ба сӯй Худованд бозгардед эй мўъминон, бошад ки растгор шавед>> Ва бо ин васф, касоне ки чунин ҳақиқати ноб ва асилро <<Афсона>> меномад, худ дар печу тоби ҳазору як афсона асиранд ва бо афсуни дачҷолони замон ки бар онон ҳукм меронанд, ба санг ё чизӣ саҳттар аз он табдил шудаанд; Чунонки Худованд ба ҳамгинонашон ки даъвати Паёмбаронро низ <<Асотирул аввалин>> (- афсонаҳои гузаштагон) меномиданд, фармудааст: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْفِقُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْفِقُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْفِقُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْفِقُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْفِقُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ﴾ (Бақара/ 74); <<Сипас дилҳои шумо дигар бор саҳт шуд ва он монанди санг ё саҳттар аз он аст; Чароки бархӣ сангҳо аз онҳо ҷўйборҳо мечўшад ва бархӣ аз онҳо шикофта мешаванд ва аз онҳо об берун меояд ва бархӣ аз онҳо аз тарси Худованд ҳабт мекунанд ва Худованд аз коре ки анҷом медиҳед беҳабар нест>>!

2. Мисли касоне ки заминасозони зуҳури халифаи Худованд дар заминро масҳара мекунанд, мисли касоне аст ки Нўҳ ва ёронашро масҳара мекарданд, Ҳангоме ки ба амри Худованд дар хушкӣ, киштиро месохтанд то заминаи растгории мўъминон ва нобудии кофиронро фароҳам созанд; Чунонки Худованд аз онон хабар дода ва фармудааст: ﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْ عَالِيهِ: ﴿مَلَأْ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۚ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ ۚ وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ﴾ (Худ/ 38 ва 39); <<Ва киштиро месохт ва ҳар бор ки гурўхе аз қавмаш бар ў мегузаштанд ўро масҳара мекарданд, гуфт: Агар моро масҳара мекунад, мо низ шуморо масҳара мекунем ҳамон тавр ки шумо моро масҳара мекунад! Пас ба зудӣ хоҳед донист ки чи касе ўро

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

азобе меояд ки хораш месозад ва азобӣ мондагор бар ӯ фуруд меояд>>!
 Ногузир оқибати касоне ки Нӯҳ ва ёронашро масхара мекарданд он шуд
 ки ғарқ шуданд ва чунин оқибате дар интизори касоне аст ки Мансури
 Ҳошими Хуросонӣ ва ёронашро масхара мекунад; Зеро ӯ ба сӯй
 чизе даъват мекунад ки Нӯҳ ва Паёмбарони пеш аз ӯ ба сӯй он даъват
 мекарданд ва он ҳамонон ҳукумати Худованд ва иҷтиноб аз тоғут аст;
 Чунонки фармудааст: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (Наҳл/ 36);
 <<Ва ҳароина дар ҳар уммате Паёмбареро барангехтем ки Худовандро
 бипарастед ва аз тоғут иҷтиноб кунед>> Ва оқибати масхара кунандагони
 онон яксон буд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلِي مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (Анъом/ 10); <<Ва ҳароина Паёмбаронӣ пеш аз
 туро истехзо карданд, пас ба касоне аз онон ки масхара мекарданд чизе ки
 онро истехзо мекарданд фуруд омад>> Ва касоне аз онон ки аз кайфари
 Худованд дар дунё гурехтанд, аз кайфари Ӯ дар охираи раҳиӣ намеёбанд;
 Чунонки дар бораи онон хабар дода ва фармудааст: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا مِنْ الدِّينِ أَمْنُوا يُضْحَكُونَ ۖ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۖ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۖ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۚ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۚ عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْظَرُونَ ۚ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (Мутафифин/ 29-36); <<Ҳароина касоне ки гуноҳ карданд ба
 касоне ки имон оварданд меҳандиданд ва чун бар онон мегузаштанд бо
 чашмони худ ба онон ишора мекарданд ва чун ба назди хонаводаи худ боз
 мегаштанд хандон боз мегаштанд ва чун ононро мидиданд меғуфтанд ки
 инҳо мунҳарифон ҳастанд, дар ҳоле ки ниғаҳбони онон қарор дода нашоуда
 буданд; Пас имрӯз касоне ки имон оварданд ба кофирон меҳанданд, бар
 рӯй тахтҳо нигоҳ мекунад (ва мекурсанд;) Оё кофирон кайфари коре
 ки анҷом медоданд дода шуданд?!>>. Оре, кайфари қорашонро дода
 мешаванд; Чунонки Худованд дар он рӯз узрашонро наменпазирад ва аз
 азоб раҳойиашон намедихад ва ба онон мефармояд: ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ ۖ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۚ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَاءَ حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۚ﴾ (Мўминун/ 109-111); <<Ҳароина гурӯҳе
 аз бандагонам буданд ки меғуфтанд: Парвардигор! Мо имон овардем,
 пас моро биёмӯрз ва раҳм кун ки ту беҳтарини раҳм кунандагонӣ! Пас
 шумо ононро ба суҳра гирифтед то ёдамро аз хотратон бурданд ва ба онон
 меҳандидед! Ҳароина Ман имрӯз ононро ба хотири инки сабр карданд

подош додам ки онон растгорон хоҳанд буд>>!

3. Бидуни шак ҳар парчае ки пеш аз зуҳури Маҳдӣ барафрошта мешавад ва мусалмононро ба сӯй ҳокимияти худ ё ҳокимияти дигарон даъват мекунад, тоғут аст ва ин ҳақиқате аст ки дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> бо таъя ба мабони ақлӣ ва шаръӣ табиин шудааст, вале парчае ки пеш аз зуҳури Маҳдӣ барафрошта мешавад ва мусалмононро на ба сӯй ҳокимияти худ ва на ба сӯй ҳокимияти дигарон, балки ба сӯй ҳокимияти Маҳдӣ даъват мекунад, заруратан ва бидуни ҳеч тардиде ҳақ аст, балки дар воқеъ парчами Маҳдӣ шумурда мешавад; Чароки заминасозии ҳокимияти ўст ва машрӯбияти ҳар заминасозе тобеъи машрӯбияти чизе аст ки заминаи онро месозад; Ба ин тартиб ки агар заминаи чизӣ машрӯъиро месозад машрӯъ ва агар заминаи чизӣ номашрӯъеро месозад номашрӯъ аст ва тардиде нест ки ҳокимияти Маҳдӣ машрӯъ аст ва бо ин васф, заминасозии он низ машрӯъ шумурда мешавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки уқало заминасозии ҳақро ҳақ ва заминасозии ботилро ботил мешуморанд ва заминасозии ҳақро ботил ва заминасозии ботилро ҳақ намешуморанд ва заминасозии ҳақро бо заминасозии ботил яқсон намедонанд; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾** (Ҳуд/ 24); <<Мисли ду гурӯҳ мисли кӯру кар ва бинову шунаво аст, оё бо якдигар баробаранд?! Оё пас мутазакир намешавед?!>> Ва фармудааст: **﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾** (Ғофир/ 58); <<Ва кӯру бино яқсон нестанд ва низ касоне ки имон оварданд ва корҳои шойиства анҷом доданд ва бадкорон, андаке мутазакир мешавед>> Ва фармудааст: **﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾** (Сод/ 28); <<Ё касоне ки имон оварданд ва корҳои шойиства кардандро монанди ифсод кунандагон дар замин қарор Медихем ё парҳезкоронро монанди фочирон қарор Медихем?!>>; Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки ҳокимияти Маҳдӣ монанди ҳар ҳокимияти дигаре, бидуни заминасозӣ барои он мумкин нест ва бо ин васф, адами машрӯбияти заминасозӣ барои он, ба маънои адами машрӯбияти он аст ки бар хилофи нусуси қатъии Худованд ва Паёмбари ўст. Ба ҳамин далил, дар ривоёти мутаवотири Исломӣ, аз як сӯ бар тоғут будани ҳар парчае пеш аз зуҳури Маҳдӣ таъкид шуда ва аз сӯи дигар аз парчами ҳақке хабар дода шудааст ки пеш аз зуҳури Маҳдӣ дар Хуросон

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

барафрошта мешавад ва ба сӯй ҳокимияти Маҳдӣ ва на ҳокимияти худ ё дигарон даъват мекунад ва ҳамроҳӣ бо он бар ҳар мусалмоне воҷиб аст.

Аз инҷо доништа мешавад ки меъёри ҳақ будан ё ботил будан парчамҳо, даъвати онҳо ба сӯй ҳукумати Маҳдӣ ё ҳукумати ғайри ӯст; Ба ин тартиб ки ҳар як аз онҳо монанди парчами Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй ҳукумати Маҳдӣ даъват мекунад, ҳақ ва ҳар як аз онҳо монанди парчамҳои дигарон ба сӯй ҳукумати ғайри ӯ даъват мекнад, ботил аст ва ин ҳамон аст ки Худованд дар китоби худ фармудааст: **﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ ۚ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾** (Бақара/ 256); <<Ҳидоят аз гумроҳӣ мушаххас шудааст, пас ҳар кас ба тоғут кофир шавад ва ба Худованд имон овард ҳароина ба дастгираи устуворе чанг задааст ки густастанӣ барои он нест ва Худованд шунавой доност>>.

4. Касоне ки даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй Маҳдиро аз бими афтодан дар фитнаҳои охируззамон иҷобат намекунанд, бидонанд ки муддатҳост дар фитнаи охируззамон афтодаанд ва танҳо роҳи берун омаданашон аз онҳо, иҷобати даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй Маҳдӣ аст; Чароки Маҳдӣ танҳо поён диханда ба фитнаҳои охируззамон ва Мансур танҳо даъват кунанда ба сӯй Маҳдӣ аст. Ҳар чанд бештари касоне ки акнун даъват ба ӯ ба сӯй Маҳдиро иҷобат намекунанд ва худро нигарони фитна мешуморанд, ҳамон касоне ҳастанд ки дирӯз даъвати ҳар шағоле ба сӯй ҳар гургеро иҷобат карданд ва аз ҳеҷ фитнае натарсиданд, балки имрӯз низ даъвати ҳокимони гуногун ба сӯй худро иҷобат мекунанд ва аз ҳеҷ фитнае парво надоранд, вале акнун ки навбат ба Маҳдӣ расида ва парчами даъват кунанда ба сӯй ӯ барафрошта шудааст, ба ёди фитна афтодаанд ва чехраи зухдфурушон гӯшанишин ва сачҷода ба дӯшони муҳтотро ба худ гирифтанд; Ҳамон ки рӯзе аз бими фитна, бо Алӣ ибни Абӣ Толиб ҳамроҳӣ накарданд ва рӯзӣ дигар шабона ба байъат бо Ҳаҷҷоч Ибни Юсуфи Сақафӣ шитофтанд! Уф бод бар ин шайёдони мутақаллиб ва ҳилагар ки торихро бо сафоҳат ва кҷфаҳми худ мулаввас кардаанд ва ханӯз ҳам меҳоханд бо ҳамон баҳонаи ҳамешагӣ ва узрҳои бадтар аз гуноҳ, Худо ва мӯъминонро монанди худ бифиребанд, дар ҳоле ки ҷуз худро фиреб намедиханд ва намедонанд!

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

5. Касоне ки дар хонаҳои худ ба интизори нобудии заминасозони зуҳури Маҳдӣ нишастаанд ва рӯзхоро шумора мекунанд бидонанд ки заминасозони зуҳури Маҳдӣ нобуд нахоҳанд шуд, бал ин онҳо ҳастанд ки нобуд хоҳанд шуд, ҳамон тавр ки золимони пеш аз онҳо нобуд шуданд ва нобудияшон ибрате барои ояндагон шуд. Ин ваъдаи Худованд аст ва ваъдаи Худованд таҳаллуф нахоҳад пазируфт.

6. Мо касоне ки даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй Маҳдиро иҷобат мекунанд ва ба заминасозони ҳукумати Худованд дар замин мепайвандад бидонанд ки агар кушта шаванд беҳтарин шаҳидонанд ва агар зинда бимонанд нусрати онон нусрате аз ҷониби Худованд ва фатҳӣ наздик аст; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿نَصْرُ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾** (Саф/ 13); <<Нусрате аз ҷониби Худованд ва фатҳӣ наздик ва мӯъминонро башорат деҳ>>, дар ҳоле ки душманони онон агар кушта шаванд ба оташ сарнагун мегарданд ва агар зинда бимонанд дар ҳашии Худованд зиндагӣ мекунанд то бар зулм ва гуноҳашон бияфзоянд ва дар ҳоле бимиранд ки мушриканд.

Лаънати Худованд бар душманони Маҳдӣ ва бар душманони заминасози зуҳураш Мансури Ҳошими Хуросонӣ ки шаётине дар ҷомаи инсон ҳастанд ва бо қуфру зулм ва иъноди худ, ҷаҳонро ба сӯй табоҳӣ мекашонанд ва дуруди Худованд бар Маҳдӣ ва Мансур ва бар ҳамаи озодмардоне ки он дуру ёрӣ мекунанд то калимаи Худованд рост шавад ва ваъдаи ӯ таҳаққуқ ёбад, агарчи мушрикони кароҳат доранд.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ОШНО ШАВЕД.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Давои наҷоти
бис

Саҳифаи фејсбук
сайти

Саҳифаи гуглплус
сайти

Саҳифаи канал
телеграмм сайти